

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17308/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца Република Србија – Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Жарко Вујовић из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3827/2021 од 14.03.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3827/2021 од 14.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3827/2021 од 14.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 10526/20 од 05.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је туженом престало право на накнаду материјалне штете у виду месечне ренте у износу од 5.827,89 динара, почев од подношења тужбе па убудуће, чиме се укида исплата напред наведеног износа ренте и у том делу мења пресуда Основног суда у Нишу П 4110/11 од 26.04.2013. године. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3827/2021 од 14.03.2024. године, потврђена је првостепена пресуда, а жалба тужиоца одбијена као неоснована.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалог права, предлажући да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11... 18/20).

Према члану 404. ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник“ РС, бр. 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде којом не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је правни основ утврђење да је туженом престало право на накнаду материјалне штете у виду месечне ренте и оцењено да је тужбени захтев тужиоца неоснован. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредби материјалног права, а на основу конкретно утврђеног чињеничног стања. Ревидент није уз ревизију приложио другачије одлуке судова у истој или битно сличној чињеничноправној ситуацији, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права.

На основу изнетог, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења престанка права на ренту тужилац је поднео 04.09.2015. године, а вредност предмета спора је испод ревизијског цензуса.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**